

gółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi (Dz. U. Nr 41, poz. 215, z 1997 r. Nr 25, poz. 135 i Nr 134, poz. 890 oraz z 1998 r. Nr 37, poz. 210 i Nr 166, poz. 1245).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2000 r.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *L. Komorowski*

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 7 stycznia 2000 r.

w sprawie służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zadania odpowiednie do zadań służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji, z zastrzeżeniem ust. 2, wykonują:

- 1) poradnie badań profilaktycznych zakładów opieki zdrowotnej utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanego dalej „Ministrem”, jako jednostki podstawowe,
- 2) poradnie medycyny pracy zakładów opieki zdrowotnej utworzonych przez Ministra.

2. Zadania odpowiednie do zadań służby medycyny pracy w zakresie orzecznictwa lekarskiego do celów określonych odrębnymi przepisami, w stosunku do kandydatów do służby, funkcjonariuszy i żołnierzy jednostek wojskowych podporządkowanych Ministrowi, wykonują komisje lekarskie podległe Ministrowi, określone w odrębnych przepisach.

§ 2. Poradnia medycyny pracy, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2, wykonuje zadania określone w ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668), zwanej dalej „ustawą”, dla wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy.

§ 3. 1. Lekarze, z zastrzeżeniem ust. 2, i pielęgniarki, wykonujący zadania służby medycyny pracy, muszą spełniać dodatkowe wymagania kwalifikacyjne określone:

- 1) dla lekarzy w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych dla celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 332, z 1997 r. Nr 60, poz. 375 i z 1998 r. Nr 159, poz. 1057),
- 2) dla pielęgniarek w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 15 września 1997 r.

w sprawie zadań służby medycyny pracy, których wykonywanie przez pielęgniarki wymaga posiadania dodatkowych kwalifikacji, rodzaju i trybu użytkowania tych kwalifikacji oraz rodzajów dokumentów potwierdzających ich posiadanie (Dz. U. Nr 124, poz. 796).

2. Lekarz pełniący funkcję kierownika poradni medycyny pracy musi posiadać specjalizację co najmniej w jednej z następujących dziedzin: medycyna pracy, medycyna przemysłowa, medycyna transportu.

§ 4. Kontrola poradni badań profilaktycznych dokonywana jest przez poradnie medycyny pracy na zasadach i w trybie określonych w ustawie dla kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkie ośrodki medycyny pracy.

§ 5. 1. Kontrola służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji obejmuje funkcjonowanie tej służby, a także zakres i jakość udzielanych świadczeń.

2. W związku z kontrolą, o której mowa w ust. 1, osobie wykonującej czynności kontrolne przysługuje prawo:

- 1) przeprowadzania czynności kontrolnych, a w szczególności:
 - a) wizytacji pomieszczeń, w których udzielane są świadczenia,
 - b) sprawdzania przestrzegania spełniania wymagań dotyczących dopuszczenia do stosowania i sposobu użytkowania, przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, aparatury i sprzętu medycznego oraz ambulansów sanitarnych,
 - c) żądania informacji i dokumentacji, w tym również dokumentacji medycznej, z zastrzeżeniem przepisu art. 18 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 28),

- d) obserwowania czynności związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, z zastrzeżeniem art. 19 ust. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w lit. c),
- 2) wydawania zaleceń pokontrolnych mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości,
- 3) wydawania, w miarę potrzeby, decyzji nakazujących usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

3. Osoba wykonująca czynności kontrolne obejmujące funkcjonowanie, zakres i jakość udzielanych świadczeń powinna posiadać kwalifikacje, o których mowa w § 3 ust. 2.

§ 6. W okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia kierownikiem poradni medycyny pracy może być lekarz nie spełniający wymogów określonych w § 3 ust. 2.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 30 grudnia 1999 r.

w sprawie organizacji i szczegółowego zakresu działania specjalistycznych organów kolejowego dozoru technicznego.

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 1987 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. Nr 36, poz. 202, z 1995 r. Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 64, poz. 406, Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943) zarządza się, co następuje:

§ 1. Specjalistycznymi organami kolejowego dozoru technicznego są:

- 1) Główny Inspektor Kolejowego Dozoru Technicznego, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, podległy ministrowi właściwemu do spraw transportu,
- 2) okręgowi inspektorzy kolejowego dozoru technicznego, zwani dalej „okręgowymi inspektorami”, podlegli Głównemu Inspektorowi.

§ 2. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw transportu.

§ 3. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego w Warszawie, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

§ 4. 1. Główny Inspektor kieruje Głównym Inspektoratem przy pomocy zastępcy i głównego księgowego.

2. Organizację wewnętrzną oraz podział zadań w Głównym Inspektoracie i w okręgowych inspektoratach określa Główny Inspektor w regulaminie organizacyjnym, zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw transportu.

§ 5. Okręgowi inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy:

- 1) Okręgowego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego w Warszawie, obejmującego swoim zakresem działania obszar województw: mazowieckiego, podlaskiego i łódzkiego,
- 2) Okręgowego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego w Lublinie, obejmującego swoim zakresem działania obszar województw: lubelskiego i świętokrzyskiego,
- 3) Okręgowego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego w Krakowie obejmującego swoim zakresem działania obszar województw: małopolskiego i podkarpackiego,
- 4) Okręgowego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego w Katowicach, obejmującego swoim zakresem działania obszar województw: śląskiego i opolskiego,
- 5) Okręgowego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego w Gdańsku, obejmującego swoim zakresem działania obszar województw: pomorskiego, warmińsko-mazurskiego i kujawsko-pomorskiego,
- 6) Okręgowego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego we Wrocławiu, obejmującego swoim zakresem działania obszar województw: dolnośląskiego i lubuskiego,
- 7) Okręgowego Inspektoratu Kolejowego Dozoru Technicznego w Poznaniu, obejmującego swoim zakresem działania obszar województw: wielkopolskiego i zachodniopomorskiego.

§ 6. Do zakresu działania Głównego Inspektora należą: